

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Delbetänkandet F-skattesystemet – några särskilt utpekade frågor (SOU 2018:49)

Fi 2018/02428/S3

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker att utredningen fördjupar analysen av återkallelsegrunderna för F-skatt för att förhindra att F-skattesystemet missbrukas för att undgå skatter och avgifter. Verket delar utredningens slutsats att egenanställning eller liknande i sig inte verkar öka risken till skattefusk och skatteundandragande.

I det fortsatta utredningsarbetet är det viktigt att närmare undersöka om hanteringen av F-skatt kan ske på ett mer automatiserat sätt med inbyggda maskinella kontroller. I övrigt lämnar Skatteverket vissa andra synpunkter på vad som bör beaktas i utredningens fortsatta arbete.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Automatiserat arbetssätt

Skatteverket ser positivt på att reglerna om F-skatt ses över så att de blir mer anpassade för ett automatiserat arbetssätt. Genom ett automatiserat arbetssätt kan Skatteverket i större utsträckning än i dag överväga att återkalla F-skatt direkt i samband att förseelsen uppkommer. Detta innebär större möjligheter att förhindra missbruk av F-skatt.

2.2 Falsk egenföretagare

Delbetänkandets enda tydligt utsagda slutsats är att det finns skäl att överväga ändringar i bestämmelserna om F-skatt på grund av att det finns risk att företeelsen falskt egenföretagande kan leda till skattefusk och skatteundandragande. En falsk egenföretagare definieras i betänkandet som en fysisk person som formellt uppträder som egenföretagare med godkännande för F-skatt men som arbetar under anställningsliknande former och som, om alla omständigheter vore kända för Skatteverket, skulle beskattas i inkomstslaget tjänst.

Skatteverket har två synpunkter på begreppet falsk egenföretagare.

För det första ger beteckningen falsk egenföretagare intrycket av att personen har någon form av avsikt kringgå lagstiftningen på ett eller annat sätt. En person som har F-skatt och som arbetar under anställningsliknande former kan mycket väl redovisa, deklarerar och betala sina skatter och avgifter på ett korrekt sätt. För att undvika diskussion om begreppet falska företagare vore det bättre att kalla en person som arbetar under anställningsliknande former och åberopar sin F-skatt för en ”egenföretagare med anställningsinkomster” eller ”egenföretagare med dolda anställningsinkomster”.

För det andra så finns det redan i gällande lagstiftning grund att återkalla en s.k. falsk egenföretagares F-skatt på grund av att näringsverksamhet inte bedrivs (9 kap. 4 § första stycket 1 samt 9 kap. 1 § andra stycket 1 SFL) eller att godkännandet för F-skatt har missbrukats (9 kap. 1 § andra stycket 3 a SFL). Det krävs alltså inga nya regler för att återkalla falska egenföretagares godkännande för F-skatt.

2.3 Ansvar när anmälan om att någon åberopat F-skatt i ett anställningsförhållande inte har gjorts

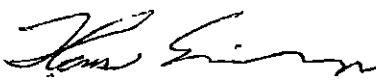
Om en utbetalare inte gjort en skriftlig anmälan om att F-skatten har åberopats vid en uppenbar anställning (10 kap. 14 § SFL), kan utbetalaren bli solidariskt ansvarig för den anställdes skatter och avgifter (59 kap. 7 § SFL). Denna bestämmelse kan tillämpas i de fall en anställd med F-skatt inte har betalat sina skatter och egenavgifter.

Ett problem med nu gällande lagstiftning om solidaransvar med stöd av 59 kap. 7 § SFL är att reglerna endast kan bli aktuella att tillämpa när det är uppenbart att den som utför arbetet är att anse som anställd hos utbetalaren. I praktiken är det mycket svårt att visa att det är uppenbart att personen ska anses som anställd. Detta har medfört att denna bestämmelse om solidaransvar mycket sällan kan tillämpas.

För att bestämmelsen om solidaransvar i 59 kap. 7 § SFL ska kunna få avsedd effekt bör skrivningen i 10 kap. 14 § SFL förslagsvis ändras på så sätt att begrepp som "uppenbart" och "anställd" inte används. En tänkbar skrivning är att det ska vara fråga om ersättning som ska beskattas som inkomst av tjänst hos mottagaren. En sådan ändring kräver dock ytterligare analys. Här kan man t.ex. tänka sig att det ska vara fråga om en längre tids arbete - kanske minst två månaders arbete - för att anmälningskyldighet enligt 10 kap. 14 § SFL överhuvudtaget ska aktualiseras. Detta för att undvika bedömningsfrågor vid kortare uppdrag. Vid längre tids arbete bör utbetalaren kunna bilda sig en uppfattning om arbetet ska beskattas under inkomst av tjänst eller näringsverksamhet. Om utbetalaren är tveksam om hur ersättningen ska beskattas, kan alltid en skriftlig anmälan göras om att F-skatt har åberopats och att ersättningen möjligen ska beskattas som inkomst av tjänst hos mottagaren. Om en skriftlig anmälan har gjort med stöd av 10 kap. 14 § SFL kan utbetalaren överhuvudtaget inte drabbas av något solidarkrav avseende mottagarens obetalda skatter och avgifter.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Hans Eriksson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Fredrik Rosengren, rättschefen Gunilla Hedwall och enhetschefen Pia Gustafsson och sektionschefen Peter Ljungqvist.

Katrin Westling Palm

Hans Eriksson